

DAGSINS MEINING

Tann norðurlenska brúgvín

Leygardagin varð tann nýggja Norrøna sjósett í Lubeck í Týsklandi í rættiligum 80-ára stili við hópum av føroyingum – nógvir í føroyskum búna – sum vóru fluttir til Evropeiska meginlandi á føroyskum veingjum.

Ikki kann sigast annað, enn at henda norðurlenska verkætlanin tekur seg væl og og er ein tann mest spennandi verkætlanin, fostrað er her á landi, í mong, mong ár. Ikki bara føroyingar, men íslendingar, norðmenn, danir og onnur við biða í spenningi at sleppa umborð á norðurlensku brúnna næsta summer.

Vit kunnu ikki siga annað, enn at Smyril Line, sum gjordist ein rættiliga føroysk fólkaogn, hevur bygt brúgv millum Norðurlond og hevur rúmkað ræurnar fyri norðurlenskari ferðavinnu.

Hvussu stóran týdning hon hevur havt, eru orðini hjá tveimum íslenskum ráðharrum dømi um. Teir siga, at hon skapar lív í á Eysturlandinum í Íslandi. Hon mennir íslenska ferðavinnu og útjaðaran so nógv, at bæði vegir og veitingarhús mugu byggjast. Hetta eru dømi um, at íslendingar síggja frameftir og síggja ein møguleika í ferðavinnu.

Vit skulu ikki siga, at vit í Føroyum snorksova, tí tað gera vit ikki. Summi royna – ferðaråd, kunningarstovur, gistingarhús, nakrir ferðasmiðir - men annars lyfta myndugleikarnir ikki hond frá síðu fyri av álvara at menna ferðavinnuna, so hon veruliga hevur nakað at bjóða, eisini familjum. Vit kunnu t.d. ikki bjóða ein fiskitúr ella geva fólki møguleikan at rógva á einum fjørði.

Her er munur á í Íslandi til dømis, har tilboðini ikki tróta, og har veruligir møguleikar eru at tjalda og ferðast í hús- ella tjaldvagnum, sum Norrøna leggur seg nógv eftir. Her er bara onkur hendinga kommuna, sum hevur gjørt øki til tjöld ella húsvagnar. Vit skulu sjálvandi gleðast um framstíg, men okkum vantar framvegis tað stóra takið framá.

Smyril Line hevur roynt, og vónandi gera hækkandi prisir og dýr tænasta umborð ikki tað, at fólk setast aftur. Vit biða í spenningi og ynskja Smyril Line tillukku og eygnu framá.

Jógvan við Keldu,*løgtingsmaður Fólkaflöksins*

So mangur fór skeivur, tá tað var móti at vera vinstravendur, og tann ið ikki fylgdi hesum, varð roknaður naivur

Nú rokið hevur staðið av skeivum tíðindum frá for-manninum í Uttanlands-nevndini, havi eg hugsað um viðurskiftini og við-fevndu broytingarnar, ið fram eru farnar bæði her heima og burtur í heimi, seinastu árin.

Tað eru ikki so mong ár gingin, síðani fólkið í Eysturberlin 9. november í 1989 uttan foringar gekk inn í frælsa heimin, hetta sum bert var nøkur fótafet, eftir at jarntjaldið varð slættað við jørðina. Hesin múrur sum hevði sløk 30 ár á baki, sum hevði givið so mongum deyðsstingin.

Eitt ár frammanundan hesum, og tíðina undan, gjordi danski Javnaðar-flokkurin støðuna hjá borgarligu donsku stjórnini so trupla, at sjálvt danski Nato-limaskapurin, sum tá hevði sløk fjóruti ár á baki, var í vanda. Neyðugt var við einum vali, sum borgar-ligi vongurin vann dyggi-liga.

Sosialurin

VIÐMERKINGAR

Hugburðsbroyting tekur tíð

At Tjóðveldisflokkurin í dag er tvíbyttur í uttanrikis- og verjumálum visir, at hann helst er komin nakað longur á leið, tí heimurin uttan um okkum er nógv broyttur.

Helweg-Petersen og Ceausescu

Nøkur ár undan 9. novem-ber 1989, henda stóra dagin í heimssøguni, um eg ikki minnist skeivt, var rum-enski leiðarin og kommun-isturin Ceausescu heiðrar við »elefantordaninum«, umframt at danski radikali leiðarin Kristen Helweg-Petersen í somu tíð sendi á marknaðin bókina »Ceau-sescus Taler«. – Helweg-Petersen, hesin heiðurs-maður.

Sama árið – jóladag í 1989 – sum Eysturberlinar gingu út í frælsa heimin, vórðu rumenski einaræðis-harrin Nicolae Ceausescu og kona hansara avrættað og víst alment fram í sjón-varpi. – Tó eiga vit leggja okkum í geyma, at Ceau-sescu tók til máls móti Sov-jet, tá teir gjørdu innrás í Prag morgunin 21. august 1968.

Hans Kirk og Stalin

Eg fái ikki pláss í hesum viðfangi at koma inn á, tá danski kommunisturin Aksel Larsen fór úr flokk-inum, tí hann mótmælti innrásini frá Sovjet inn í Budapest 1956, meðan yndishøvundurin hjá dønum og fleiri føroying-um, Hans Kirk, rósti ræðu-liga leiðaranum og eina-ræðisharranum Stalin – sum hevði 25 milliónir mannalív uppá samvitsk-una – upp um skýggini. Harafturímóti trúði hann og mong við honum lítið Solsjenitsyn og Gulag.

Eg kann troysta Tjóð-veldisflokkin við, at tað eru so mong, ið eru farin skeiv, tá tað var móti, at vera vinstravendur, og tann, ið ikki var tað, segðist vera naivur.

Tjóðveldisflokkurin hev-ur idag uttan iva sæð broyt-ingarnar, men av tí, at teir í teimum døgum vóru bæði ímóti Nato og ímóti USA, sum hóast alt hava vart Evropa frá falli, skal ein tíð ganga áðrenn, tað »ber til« at viðurkenna broyttan hug-burð. Vælvitandi, at tað fellir teimum ikki lætt at vera fult við Nato og USA.

Tá janvaðartingmaðurin Hendrik Old hinvegin í bløðunum tosar um »strið í samgonguni«, er hetta heldur enn ikki løgið. Í øllum samgongum – uttan undantak – hevur verið strið, tað er tað um allan heim. Eg kenni fólk, sum eru farin úr eini sam-gongu. Nøkur hava verið heppin, og eru komin aftur í samgongu, meðan onnur framvegis sita uttanfyri. - Soleiðis er lívið.

Í reglunum fyri grunnin var eisini ásett, hvussu og nær virksemið skuldi aftur á privat ar hendur. Alt var gjølla umhugsað og við vilja vórðu allar avgerðir fyri grunnin lagdar langt burtur frá tí politiska mynd-ugleikanum. Hetta varð gjørt út frá vánaligu roynd-unum frá seinnu helvt av

Tjóðveldið, Nato og USA

At strið er millum sosial-istiska Tjóðveldisflokkin, ið hevur verið og lutvist er ímóti Nato og USA, og borgarliga Fólkaflokkin, ið sær stórt í Nato og USA, hóast teir sjálvandi hava síni líti, sum vit øll onnur, sum hóast alt báðir eru sjálvstýrisflokkar, annar kanska heldur seg vera meira enn hin, tað er einki at undrast á.

Eg vil eisini siga, at tað er strið í eini samgongu, kann eisini koma av ávisum »dynamikki«, sum kann skiljast meiri enn á ein hátt. At formaður Uttanlands-nevndarinnar Hergeir Nielsen er lopin út úr nevndini við skeivum tíð-

indum, líkist ongum. Tað kenna vit sum skyldu at mótmæla, men at seta hann frá, og soleiðis koma sam-gonguni í vanda, skal meira til.

Vit eiga at geva teimum tað tíð tað krevur at fara ígjøgnum eina hugburðs-broyting.

T e l d u p o s t u r : keldu@post.olivant.fo
H e i m a s í ð a : www.get.to/keldu

Sosialurin

VIÐMERKINGAR

Framtaksgrunnin aftur á beint

Blaðleiðslan á Tiðindablaðnum Sosialinum hevur heitt á meg um at skriva eina grein um viðurskifti í sambandi við Framtaksgrunnin

frá Føroya landstýri og donsku stjórnini). Til at stjórna grunninum varð sett ein 5-manna nevnd.

Edmund Joensen

Søgan í stuttum

Framtaksgrunnurin varð í 1994 settur á stovn sum ein vinnurekandi grunnur av donsku stjórnini og Føroya landstýri í felag.

Óneyðugt er at minna á, at hetta var eitt tað ringasta kepputiðarskeiðið í nýggj-ari føroyskari søgu. Eitt tíð-arskeið, tá álitið á føroyska búskapin var so lítið, at hvørt smátíng úr útheimin-um mátti gjaldast fram- anundan. Vinnan á sjógvi og landi var í frium falli. Bankakervið royndi at fóta sær eftir stóra skrallið.

Vinnulívið hevði ein ómettulanig torv á vága-fúsum kapitali til figging av rakstri og iløgum. Landskassin skyldaði til vinstur og høgru, løgtings-figgjarløgin hevði fleir hundrað mið. krónur í halli, og danska stjórnin hevði átiðkið sær at taka øll uttan-landsláni hjá landsstýrin-um (7-8 milliardir kr.) inn í statskassan.

Nýstovnaði grunnurin fekk 200 mið. krónur at ráða yvir (helvt um helvt var eisini ásett, hvussu og nær virksemið skuldi aftur á privat ar hendur. Alt var gjølla umhugsað og við vilja vórðu allar avgerðir fyri grunnin lagdar langt burtur frá tí politiska mynd-ugleikanum. Hetta varð gjørt út frá vánaligu roynd-unum frá seinnu helvt av

áttatiárunum í huga, har poltiski myndugleikin hevði innlit og ávirkan á flestu smálutir í okkara samfelag.

Alt bendir á, at tann pol-itiska metingin, sum var gjørd frá byrjan av, var púra rott. Eitt hovuðsendamálið var, at tilnevndir óheftir persónar við førleika skuldu hava ábyrgdina av at reka grunnin, og sjálvir taka neyðugar avgerðir, óheftir av politikkarum og øðrum.

Lagnunar speisemi

Framtaksgrunnurin og virksemi hansara í føroyska samfelagnum hevur verið eitt afturvendandi politiskt stríðsmál hjá nøkrum polit-ikarum. Serliga hevur tann eini flokkurin gjørt nógv burturúr hesum, líka síðani grunnurin varð stovnaður.

Tað má tí sigast at vera lagnunar speisemi, at sein-astu mánaðarnar hevur pol-itiska handfaringin av virk-seminum hjá Framtaks-grunninum, óbeinleiðis nærum tikið politiska lívið av sjálvum formanninum fyri sama flokk, nevniliga sjálvum løgmanni.

Eisini er tað undrunarvert, hvussu stórum munur er á tí, sum flestu tingmenn tá kravdu viðvíkjandi Fiska-virking, og tí sum føroyski borgarin heldur vera rætt, nú hann verður spurdur.

Tingini uppá pláss

Løgtingið eigur nú, áðrenn skaðin gerst ov stórr, at seta tingini uppá pláss. Hetta er sera einfalt at gera. Tí heimildin, sum uppruna-liga lá hjá forsætisráðharr-anum og løgmanni í felag,

er nú hjá løgmanni eisi-møllum.

Løgmaður hevur síðani latið grunnin til annan land-stýrismann at umsita. Heimildin til at fara aftur til uprunaligu reglurnar eru til staðar. Løgmaður kan tá hann vil taka avgerð um, at hann sjálvur umsitur grun-nin til reglurnar eru broyttar.

Hann avger eisin sjálvur, nær hann vil leggja grunnin aftur til landstýrismannin, við broyttum reglum.

Eftir er so at seta í regl-urar, hvussu nevnarlimirnir skulu veljast. Fyri at tryggja best møguligt, at nevndarsessirnir ikki long-ur eru politisk bein, men at óheft fakfólk verða vald í nevndina, kundu til dømis Arbeiðsgevarafelagið, Ar-beiðarafeløgin og Fiski-mannafelagið útpeikað hvør sín lim, landstýrið ein og dómarin kundi so út-peikað tann fimta nevndar-limin. Formliga velur land-stýrið allar limirnar, men eftir tilmæli frá áðurnevndu instansum. Á tann hátt kundi landstýrið tryggja sær, at valdu fólkiní eru óheft av politiskum flokk-um og landsstýrismonnum, og at tey hava neyðuga førleikan. Nevndin kundi so skipa seg sjálva við for-manni.

Tí er tað sera umráðandi, at Løgtingið knæsetur sið-venju, sum ikki er til at taka feil av. T.d. skal uppsparar-in altíð kenna seg tryggan eins og øll fólk sum sam-skifta við bankan skulu kenna seg fulkomuliga trygg. Hetta kann bara Føroya løgting syrgja fyri við sínum gerðum og sið-venjum. Hetta hevur við sjálva rættartrygdina at gera, og við álitið á Før-oyisku skipanina í sini heild.

Hvat verður tað næðsta?

Løgtingið eigur at seta tingini uppá pláss, og hetta má gerast áðrenn skaðin gerst upp aftur størri. Mál-

Asfaltera ymsastaðni í Suðuroy

Asfaltera ymsastaðni í Suðuroy

Í næsta mánað koma koma maskinurnar hjá Lands-verkfrøðinginum til Suður-oyar, har ætlanin er at asfaltera ymsasataðni í Oyinni, bæði uttanbiggja hjá landsverkfrøðinginum sjálvum og og innanbiggja hjá Vágs Kommunu.

Ætlanin er at asfaltera vegin Yvan Land í Vági, frá Kirkjugarðinum inn til Ós-an, sum hevur verið í sera vánaligum standi.

Annars fer kommunan at asfaltera á marknoyri.

Tá ið tey arbeiðini eru gjørd, eru høvuðsvegirnir í Vági í góðum standi. Men tað trongdi eisini til, tí áðr-enn farið varð undir asfalt-eringina í hesum umfari, hevði ongin asfaltering ver-ið av týdningi í Vági í 14 ár, sigur Dánjal Bjarkhamar, formaður í teknisku nevnd í Býráðnum.

Hann sigur, at ætlanin er

